

ваме това, което обыкновено наричаме здрав разумъ, сирѣчь добиваме правы понятія, и можемъ да сѫдимъ правило за нихъ. Това нѣчто е многоцѣнно за всякого человѣка, и несравненно помногацѣнно отъ многоученіе-то.

За да добиете това преимущество, не трѣбва никога да глядате, или да слушяте нѣчто, безъ да размышлявате за него; но заедно съ очи-ты, съ уши-ты и други-ты чувства да имате и ума си отворенъ всякога. При всякој новѣ вѣщъ, којто срѣщате първый пътъ, трѣбва да постоите и да попытате: что е това нѣчто? какъ ся прави? отъ кѫде происходи? на каквѣ е ползъ? могж ли и азъ да го направи? и други такыви подобни вопросы. Всякога, кога чюете отъ человѣци сѫдѣнія за нѣкој вѣщъ, трѣбва да размышлявате, да ли е така, както тїи размышляватъ, или сѫ прельстени? Кога видите други люди, а наипаче тѣхъ, кои сѫ поумни и постари отъ васъ, да правијтъ или да захващатъ нѣчто, трѣбва да пытате: какъ правијтъ това, или зачто го правијтъ така, а не инакъ? Зачто въ това обстоятелство ся обхождатъ по той, а не по другъ начинъ? все что ви ся види, или ви казватъ, че е достойно за примѣчаніе, трѣбва да го записвате вкратцѣ въ памятнѣ-тѣ книги, за да го не забравите. По той начинъ, дѣца, можете да добиете здраво познаніе въ многи нужны работы, да усилите и да увеличите всички-ты ваши